

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 2Sži/7/2012                    |
| Identifikačné číslo spisu: | 1011201723                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 27.03.2013                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Jozef Milučký            |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2013:1011201723.2 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci žalobcu: EUREA, občianske združenie, so sídlom v Bratislave, Tupého 25/A, IČO: 30 794 242, zastúpeného advokátom Mgr. Vladimírom Šárnikom, so sídlom v Bernolákove, Národného oslobodenia 25, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Pribinova 2, o preskúmanie zákonnosti fiktívneho rozhodnutia žalovaného, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3 S 207/2011-27 zo dňa 24. apríla 2012, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky m e n í rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3 S 207/2011-27 zo dňa 24. apríla 2012 tak, že žalobu z a m i e t a .

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

### Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 2 písm. b/, písm. c/, písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku zrušil fiktívne rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie; žalovaného zaviazal žalobcovi nahradiť trovy konania vo výške 314,18 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Fiktívnym rozhodnutím žalovaného bol zamietnutý rozklad žalobcu proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu č. KM-842- -001/SI-2011 zo dňa 12. septembra 2011, ktorým bola zamietnutá žiadosť žalobcu o sprístupnenie kópie obsahu operatívneho spisu Úradu boja proti korupcii ČVS: PPZ-108/BPK-V-OPC-2008.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že žalobca sa domáhal preskúmania fiktívneho rozhodnutia žalovaného, nakoľko žalovaný nerozhodol o rozklade v lehote ustanovenej v § 19 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z.; žalovaný mal o rozklade rozhodnúť dňa 15. novembra 2011 v zmysle citovaného zákonného ustanovenia, avšak tento deň pripadol na sobotu, preto mal žalovaný doručiť rozhodnutie 17. septembra 2011. Žalovaný však vydal rozhodnutie až 7. novembra 2011, čo znamená, že došlo k vydaniu fiktívneho rozhodnutia žalovaným. Krajský súd poukázal na § 22 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. Krajský súd sa nestotožnil s názorom žalovaného, že na rozhodnutie o rozklade sa

použije Správny poriadok, nakoľko je v rozpore s § 19 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z. Krajský súd konštatoval, že zákon č. 211/2000 Z. z. v ustanovení § 19 ods. 3 osobitne upravuje plynutie lehôt na rozhodnutie o opravnom prostriedku, pričom neodkazuje na použitie Správneho poriadku.

Podľa názoru krajského súdu aj fiktívne rozhodnutie podlieha súdnemu prieskumu. Dospel k záveru, že fiktívne rozhodnutie žalovaného je potrebné zrušiť podľa § 250j ods. 2 písm. b/, písm. c/, písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku, nakoľko ide o rozhodnutie nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. V ďalšom konaní žalovaný rozhodne o podanej žiadosti žalobcu v lehotách upravených v zákone č. 211/2000 Z. z. a v zmysle ustanovení Správneho poriadku. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť a žalobu žalobcu zamietnuť. Žalovaný uviedol, že zákon č. 211/2000 Z. z. nemá osobitnú úpravu na štádium konania od podania odvolania (rozkladu) prvostupňovému správneému orgánu, preto sa postupuje podľa § 57 Správneho poriadku, kedy sú buď splnené podmienky na konanie prvostupňového správneho orgánu v tzv. autoremedúre alebo podmienky na takýto postup nie sú dané, prvostupňový správny orgán predloží vec odvolaciemu orgánu najneskôr do 30 dní odo dňa, keď mu odvolanie (rozklad) došlo. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sž/7/2011 z 21. marca 2012. Žalovaný preto nesúhlasí s počítaním lehôt na rozhodnutie o rozklade tak, ako ich uvádza krajský súd v napadnutom rozsudku. Rozhodnutie o rozklade je podľa žalovaného vydané v zákonnej lehote, nemohlo preto vzniknúť fiktívne rozhodnutie.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). Termín verejného vyhlásenia rozsudku bol oznámený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a jeho internetovej stránke [www.nsud.sk](http://www.nsud.sk) (§ 156 ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku).

Právo na informácie spolu so slobodou prejavu sú ústavnými právami každého subjektu garantovanými Ústavou Slovenskej republiky, Listou základných práv a slobôd a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť len zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosti štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti (čl. 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky). Výkladovým pravidlom pri obmedzovaní základných práv a slobôd je ustanovenie čl. 13 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel. Takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovený cieľ. Rozsah obmedzení základných práv a slobôd je potrebné vykladať reštriktívne. Zákon č. 211/2000 Z. z. potom v podrobnostiach upravuje podmienky, postup a rozsah slobodného prístupu k informáciám.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného č. SLV-OLVS-130/2011 a č. KM-842-4738/SI-2011, zistil, že žalobca žiadosťou doručenou Prezídium Policajného zboru, Úradu boja proti korupcii, dňa 7. septembra 2011 požiadal podľa zákona č. 211/2000 Z. z. o sprístupnenie kópie obsahu operatívneho spisu Úradu boja proti korupcii, ČVS: PPZ-108/BPK-V-OPC-2008.

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Prezídium Policajného zboru, Úrad boja proti korupcii, rozhodnutím č. KM-842-001/SI-2011 zo dňa 12. septembra 2011 nevyhovelo žiadosti žalobcu a kópiu

požadovaného spisu mu nesprístupnilo. Žalobca rozhodnutie prevzal 20. septembra 2011.

Proti uvedenému prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca rozklad doručený žalovanému 27. septembra 2011; Prezídiu Policajného zboru, Úradu boja proti korupcii, bol doručený 29. septembra 2011.

Rozklad bol 21. októbra 2011 doručený osobitnej komisii ministra vnútra Slovenskej republiky na prípravu návrhov rozhodnutí ministra o rozkladoch.

Žalovaný o rozklade rozhodol dňa 7. novembra 2011 rozhodnutím č. SLV-OLVS-130/2011 tak, že rozklad žalobcu zamietol a rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti korupcii, rozhodnutím č. KM-842-001/SI-2011 zo dňa 12. septembra 2011 potvrdil. Žalobca rozhodnutie o rozklade prevzal 9. novembra 2011.

Medzi účastníkmi je spornou otázka počítania lehoty na rozhodnutie žalovaného o rozklade.

Primárne je potrebné uviesť, že v zmysle ustanovenia § 22 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z., ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, použijú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní, t.j. zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len Správny poriadok).

V ustanovení § 19 zákona č. 211/2000 Z. z. je osobitne upravené odvolacie konanie proti rozhodnutiam povinnej osoby o odmietnutí požadovanej informácie alebo proti fiktívnym rozhodnutiam povinnej osoby podľa § 18 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z. Ide o úpravu miesta podania odvolania (rozkladu), lehoty na podanie odvolania (rozkladu), určenie subjektu, ktorý rozhodne o odvolaní (rozklade), lehoty na rozhodnutie o podanom odvolaní (rozklade) a o možnosti preskúmania rozhodnutia súdom.

Lehota na rozhodnutie odvolacieho orgánu, ktorá je v predmetnej právnej veci sporná, je upravená v ustanovení § 19 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z. Citované ustanovenie ju upravuje nasledovne: „Odvolací orgán rozhodne o odvolaní do 15 dní od doručenia odvolania povinnou osobou.“ Ide o jednoznačné určenie lehoty, ktorá sa nezačína počítať od doručenia odvolania žalobcu odvolaciemu orgánu, ale až od doručenia odvolania odvolaciemu orgánu povinnou osobou, v tomto prípade prvostupňovým správnym orgánom žalovanému, resp. jeho osobitnej komisii na prípravu návrhov rozhodnutí o rozkladoch. Zákon č. 211/2000 Z. z. osobitne nerieši dobu od podania odvolania (rozkladu) povinnej osobe do predloženia odvolania (rozkladu) odvolaciemu orgánu, preto je potrebné postupovať v zmysle ustanovenia § 57 ods. 2 Správneho poriadku v spojení s § 22 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z.

V zmysle ustanovenia § 57 Správneho poriadku správny orgán, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, môže o odvolaní sám rozhodnúť, ak odvolaniu v plnom rozsahu vyhovie, a ak sa rozhodnutie netýka iného účastníka konania ako odvolateľa alebo, ak s tým ostatní účastníci konania súhlasia (ods. 1). Ak nerozhodne správny orgán, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, o odvolaní, predloží ho spolu s výsledkami doplneného konania a so spisovým materiálom odvolaciemu orgánu najneskôr do 30 dní odo dňa, keď mu odvolanie došlo, a upovedomí o tom účastníka konania (ods. 2).

Až v tomto okamihu, po predložení veci odvolaciemu orgánu, začína odvolaciemu orgánu plynúť 15-dňová lehota na rozhodnutie o odvolaní (rozklade) zakotvená v § 19 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z., pretože až v tomto štádiu odvolacieho konania sa uplatní zásada *lex specialis derogat legi generali* (osobitný zákon alebo ustanovenie ruší všeobecný zákon alebo ustanovenie). Inak povedané, odvolací správny orgán je povinný o odvolaní (rozklade) rozhodnúť v lehote 15 dní od jeho doručenia od prvostupňového správneho orgánu, ktorý už vykonal potrebné úkony v zmysle § 57 ods. 1 Správneho poriadku v spojení s § 22 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. Uvedený právny názor je totožný aj s názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadrený v jeho rozsudkoch sp. zn. 2SŽ-o-KS/259/2004 zo dňa 28. septembra 2005 a sp. zn. 2SŽi/7/2011 zo dňa 21. marca 2012.

Rozhodnutie žalovaného o rozklade bolo vydané v lehote upravenej v § 19 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z., keď rozklad bol predložený osobitnej komisii ministra v lehote 30 dní upravenej v § 57 ods. 2 Správneho poriadku a žalovaný rozhodol v lehote 15 dní od predloženia rozkladu prvostupňovým správnym orgánom upravenej v § 19 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z.

Vychádzajúc z uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že krajský súd nesprávne právne vec vyhodnotil, neposúdil, resp. nesprávne posúdil, vzťah medzi ustanoveniami § 19 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z. a § 57 Správneho poriadku.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave podľa § 250ja ods. 3 posledná veta v spojení s § 220 Občianskeho súdneho poriadku zmenil a žalobu žalobcu zamietol.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 2 v spojení s § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal; žalovanému náhrada trov konania neprináleží.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.